

HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM
TẠI THỤY SĨ

70
5&6
2019

Ơn
CHA
nghĩa
MẸ

Hãy **hiếu kính cha mẹ** của con,
để con được sống lâu trên đất
mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban cho con.

Xuất 20:12

Sức Mới số 70, tháng 05-06.2019
Năm thứ 10

<u>Bài viết – Suy Gẫm:</u>	Trang
Kính Trọng Cha Mẹ - Cha là Người Anh Hùng	3
Tâm Tình với Các Bà Mẹ nhân ngày Từ Mẫu	7
Mẹ là Tổ Ấm của Con	16
Thơ : Tình Cha Nghĩa Mẹ	21
Ba Lý Do Bạn Không Nên Lo Sợ về Tương Lai	26
Xây Dựng Hôn Nhân Trong Thế Kỷ 21 (bài tiếp theo)	29
Bài Nhạc : Tình Yêu Cha Mẹ	43

Sinh Hoạt Hội Thánh:

Ảnh Bìa – <i>Kim Nguyệt</i>	1
Hình ảnh sinh hoạt	22-25
Góc Thiếu Nhi - <i>Lê Vi</i>	37
Đó Kinh Thánh – <i>Liên Nguyễn</i>	40
Thông báo - Tin Tức – Liên lạc	43

Ứng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Lê Kim Nguyệt, Lê Vi, Nguyễn Thị Liên,
Võ Ngọc Thủy Thương.

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

Kính Trọng Cha Mẹ

"Cha Là Người Anh Hùng"

“Hãy hiếu kính cha mẹ ngươi, hầu cho ngươi được sống lâu trên đất mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho.”

(Xuất Ê-díp-tô Ký 20:12)

Brandon và Sean yêu thích các siêu anh hùng. Các em yêu thích siêu nhân, người dơi và bộ tứ siêu đẳng và hàng chục các siêu anh hùng khác. Phòng của các em tràn ngập các nhân vật hành động và truyện tranh của tất cả các siêu anh hùng trong thế giới tưởng tượng và các em biết các tên và câu chuyện cho đến từng chi tiết nhỏ nhất.

“Hãy nói cho mẹ biết điều con yêu thích nhất ở siêu anh hùng đi.” Người mẹ hỏi con mình khi các em ngồi trong buổi cầu nguyện buổi tối.

“Dạ,” Sean bắt đầu nói. “Những người anh hùng luôn đánh bại cái ác. Những con quái vật hung bạo và những kẻ muốn làm tổn thương người vô tội luôn bị tiêu diệt bởi những siêu anh hùng khi họ sử dụng sức mạnh siêu nhiên của họ.” Cậu bé nói tay còn đấm đấm vào trong không khí khi đang ngồi trên chiếc ghế dài với mẹ trong bộ đồ ngủ.

“Điều con thích là các siêu anh hùng không bao giờ sợ hãi và họ luôn biết phải làm gì.” Brandon nhìn chăm chú vào trong không gian giống như cậu bé có thể nhìn thấy siêu anh hùng yêu thích của mình ở ngay trước mặt vậy.

“À, mẹ sẽ kể cho các con nghe về một siêu anh hùng thực sự mà các con đang sống cùng. Chúng ta gọi người đấy là người cha siêu anh hùng.” Mẹ vui vẻ nói.

Các bé bật cười. Họ nghĩ cha của các em chỉ là một người ngồi trước máy tính làm việc, là một người đàn ông nhẹ nhàng ít nói với mái tóc bắt đầu rụng dần. “Cha không phải là siêu anh hùng!” Các em nói với nhau.

“Chà, ngay sau khi các con ra đời, cha và mẹ đã tiếp nhận Chúa Giê-xu và bây giờ Chúa Giê-xu đang ở trong lòng chúng ta. Các con biết điều đó mà phải không?” Mẹ nói và cả hai con đều gật đầu.

“Satan không muốn cha mẹ có những đứa con tuyệt vời như các con, là những người sẽ được nuôi dưỡng để phục vụ Chúa. Một ngày nọ, khi cha con thức dậy và trong đôi mắt thuộc linh của mình, cha đã nhìn thấy trong nhà đầy đầy những sinh vật ác linh ẩn náu xung quanh, chúng cố gắng tìm cách ngăn chặn Đức Chúa Trời hoàn thành ý muốn của Ngài trong cuộc sống của chúng ta. Đột nhiên từ xa, cha con nghe thấy tiếng kèn phát từ thiên đàng báo hiệu sắp có chiến tranh với Sa-tan ma quỷ để đánh bại chúng.”

Ngay lập tức cha con đã mặc lấy chiếc áo giáp siêu anh hùng của mình. Cha đã sử dụng *thanh kiếm là lời của Đức Chúa Trời*. Và tâm lòng của sự công bình. Phòng khách của chúng ta đã bị biến thành một chiến trường khốc liệt giữa Sa-tan và người hầu việc của Đức Chúa Trời. Cha của các con đã dẫn đầu cuộc tấn công tiến lên phía trước trong sự hò reo. “TRONG DANH CHÚA GIÊ-XU CHRIST.”

Kẻ địch cố tấn công. Chúng vây quanh cha con. Chúng là những tên thật xấu xa và xấu xí. Chúng là những thiên thần sa ngã với Sa-tan ma quỷ và những linh hồn ma quỷ mà Chúa Giê-xu đã đuổi ra khỏi những người trong Kinh thánh.”

“Ôi mẹ ơi, con sẽ rất sợ khi nhìn thấy ma quỷ như thế.” Sean nói với giọng run rẩy khi nghĩ đến sự dũng cảm của người cha siêu anh hùng của mình.

“Người cha siêu anh hùng của con đã được đầy đầy Đức Thánh Linh nên cha mới có sự dũng cảm của Chúa ở trong mình,” mẹ tiếp tục. “Cha con vững vàng trong lời của Đức Chúa Trời, nên khiến chúng phải gào thét trong trận chiến. Cứ khi nào đội quân gian tà cố gắng tấn công gia đình của chúng ta thì cha con lại sử dụng *vũ khí của sự thờ phượng*. Nâng thanh kiếm hùng mạnh của mình lên không trung, và *hát ngợi khen Chúa Giê-xu* và khiến những linh hồn tà ác phải chạy xa trong sợ hãi. Ngọn lửa của Đức Thánh Linh như những gì chúng ta đọc trong sách Công vụ được phóng ra từ thanh gươm của cha con và các đầu ngón tay bởi vì cha có đầy đầy quyền năng của Đức Chúa Trời và được xức dầu để chống lại cái ác. Cuối cùng, người cha siêu anh hùng của các con đối mặt với kẻ cứng đầu của cái ác đó chính là bản ngã xấu xa của mình.

“Bản ngã xấu xa? Sao Cha có thể đánh nhau với chính mình được ạ?” Brandon nói trong sợ hãi khi nghĩ rằng cha của cậu là người cậu bé yêu nhất phải đối mặt với điều xấu xa nhất trong vũ trụ.

“Ồ, đó là vì cha con không chỉ dũng cảm, mạnh mẽ và đầy quyền đầy năng quyền Chúa Thánh Linh mà ông còn biết Đấng mà mình đang phục vụ nữa. Cha con biết mình luôn có thể nương dựa vào Chúa để khích lệ chính mình. Cha rút thanh gươm ra và tuyên bố. “TRONG DANH CHÚA GIÊ-XU, MỌI ĐẦU GÓI PHẢI QUỖ XUỐNG.”

“Ngay sau đó cha con bước sang một bên và quỳ xuống đội trên đầu mình mảo trụ. Từ phía sau, Chúa Giê-xu bước lên và loại bỏ Sa-tan. Chúa Giê-xu đã phán và trục xuất tà ác ra khỏi trận chiến và nhà chúng ta mãi mãi. Sau đó, Ngài đã đặt một rào chắn bảo vệ xung quanh chúng ta để chúng ta có thể sống ở đây trong yên bình và thờ phượng Thiên Chúa và vì thế cha mẹ có thể nuôi dưỡng các con từ khi con còn bé đến khi trở thành người đàn ông hùng mạnh của Chúa giống như cha con.” Mẹ kết thúc câu chuyện và cù lét Brandon và Sean và làm các em cười khúc khích.

“Ồ vừa nãy em lại kể câu chuyện cũ về trận chiến với Sa-tan à?” Người cha nói khi vừa bước qua và mỉm cười khi thấy gia đình mình chơi đùa cùng nhau.

“Cha ơi chúng con muốn trở thành siêu anh hùng giống như cha!” Sean hét lên nhảy lên ôm lấy cha mình.

“Con hãy học Kinh Thánh, cách cầu nguyện và tất cả những bài giảng mà con sẽ học ở nhà thờ và Trường Chúa nhật thì Chúa Giê-xu sẽ sử dụng các con để chiến đấu với cái ác. Con hãy chờ và xem nhé.” Người cha nói xong rồi ôm lấy các con và chúc ngủ ngon. Các bé nhìn theo người cha siêu anh hùng của mình bước đi. Trong mắt các em, ông chỉ là một người cha bình thường, nhưng ngay cả khi đó, khi ông bước đi, các em nghĩ các em đã nhìn thấy những ngọn lửa nhỏ bắn ra từ ngón tay của cha.

“Và lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại, và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền đỗ trọn vẹn mà tinh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ.” (Ê-phê-sô 6:10-18)

Dịch: Bettina Nguyen

Nguồn: Jeremiahproject.com

Tâm Tình với các Bà Mẹ Nhân Ngày Từ Mẫu

Ngày Chúa Nhật thứ nhì của tháng 5 là ngày Từ Mẫu, người ta dành ra để con cái ghi nhớ công ơn của Mẹ. Đây là ngày chúng ta bày tỏ lòng biết ơn người mẹ yêu dấu của chúng ta, không phải ngày dành cho mẹ của thiên nhiên, của đất trời hay của bất cứ một điều gì khác. Nhân ngày Từ Mẫu, chúng tôi xin phép được chia sẻ vài lời tâm tình với quý bà mẹ trẻ, là những bà mẹ còn được diễm phúc có những đứa con nhỏ chạy theo nít áo hoặc quần quýt bên chân.

Kính thưa quý vị, làm mẹ là một thiên chức vô cùng cao quý. Khi tạo dựng nên con người, Đức Chúa Trời ban cho người nam và người nữ những cá tính và khả năng riêng biệt, để giao cho những trách nhiệm riêng biệt. Chúa ban cho người phụ nữ chúng ta một cơ thể đặc biệt để mang thai và sinh con. Chúa cũng ban cho người phụ nữ tâm hồn mềm mại, tấm lòng yêu thương và tâm tính dịu dàng để trang bị chúng ta cho trách nhiệm làm mẹ, trách nhiệm cao quý nhất trong đời. Là những người được đặc ân làm mẹ, chúng ta phải hãnh diện vì được Thiên Chúa giao cho một trách nhiệm vô cùng quan trọng và cao quý.

Không những làm mẹ là thiên chức cao quý mà con cái cũng là món quà đặc biệt, quý giá Chúa ban cho con người. Trong đời tạm này, ngoài món quà quý là người bạn đời mà Chúa ban cho chúng ta, con cái là ơn phước đặc biệt đến từ Chúa. Trong tất cả những ơn phước cụ thể, mắt ta có thể nhìn thấy và tay ta có thể ôm giữ, con cái là điều duy nhất chúng ta có thể còn nhìn thấy trong cõi vĩnh hằng. Con cái là món quà quý nhưng món quà này thường bị quên lãng và xem thường vì những nhu cầu vật chất và những căng thẳng của đời sống. Không chỉ vì con cái là ơn lành của Đức Chúa Trời mà vai trò làm mẹ quan trọng, nhưng vai trò làm mẹ quan trọng vì mẹ là người có ảnh hưởng sâu đậm nhất trên đời sống con. Mỗi người sống trên đời chỉ có một bà mẹ, và trong vai

trò làm mẹ, chúng ta cũng chỉ có một cơ hội duy nhất, một thời điểm duy nhất để tạo ảnh hưởng nơi con cái. Khi thời điểm đó qua đi, chúng ta không bao giờ tìm lại được nữa. Vì những lý do đó, làm mẹ là trách nhiệm lớn lao và quan trọng mà chúng ta không thể xem nhẹ hay để cho người khác thay thế. Thánh Kinh dạy:

Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo, dầu khi trở về già, nó cũng không hề lìa khỏi đó (Châm Ngôn 22:6)

Đây là trách nhiệm lớn lao của chúng ta trong vai trò làm mẹ. Tình mẹ con là tình cảm đầu tiên một đứa bé nhận được, cũng là tình cảm đầu tiên đứa bé ban cho. Sự hiện diện cũng như sự chăm sóc vỗ về của mẹ khiến đứa bé cảm thấy bình an, vững lòng. Ngoại trừ những trường hợp đặc biệt, bình thường một đứa bé lớn lên trở thành một người như thế nào phần lớn là do ảnh hưởng của người mẹ. Theo lời Kinh Thánh dạy, con cái là phước lành và là cơ nghiệp Đức Chúa Trời ban cho con người. Chúng ta không nên xem con như là gánh nặng hay là điều phiền phức, cản trở công việc làm hay ngăn cản sự thăng tiến của chúng ta. Có người lập gia đình nhưng không muốn có con, sợ có con đời sống sẽ bị xáo trộn, không làm được những gì mình muốn làm. Cũng có người sợ sinh con rồi vóc dáng của mình xấu đi. Đây thật là một nỗi lo sợ viển vông, ích kỷ và không chính đáng. Đúng, có thể vì sinh con, vóc dáng người mẹ thay đổi; cũng có thể vì có con mà những toan tính, ước mơ của mẹ phải đổi thay hoặc phải hủy bỏ. Nhưng niềm vui được làm mẹ, được bế đứa con trong tay, được nuôi nấng chăm sóc cho con lớn lên và nhất là truyền đạt cho con những giá trị cao quý, niềm vui đó không gì so sánh được.

Con cái là niềm vui, là điều quý nhất trong cuộc đời, nhưng con chỉ cần mẹ khi còn nhỏ và mẹ cũng chỉ có thể dạy dỗ uốn nắn con khi con còn nhỏ. Vì thế, lời tâm tình chúng tôi muốn thưa với quý bà mẹ trẻ hôm nay là, vì con cái là gia sản quý báu nhất trên đời, chúng ta cần đặt con vào ưu tiên hàng đầu trong cuộc sống của chúng ta. Quý vị, những bà mẹ đang có con trong tuổi mới sinh cho đến khoảng mười hai, mười ba, quý vị đang sống những ngày đẹp nhất trong vai trò làm mẹ. Khi con qua tuổi đó rồi, chúng ta thường phải đối diện với nhiều lo lắng và buồn đau vì những thay đổi nơi con và thay đổi trong đời sống. Nếu trong thời gian này, là thời gian con cần được ở bên mẹ, quý vị có thể tạm gác những công việc hay mục tiêu khác qua một bên, hy sinh tất cả để dành thì giờ cho con, có mặt bên cạnh con, gần gũi trò chuyện với con, thì những năm tháng sau đó, khi con bắt đầu chuyển mình, thay đổi, khi con đến tuổi trưởng thành phải lìa xa cha mẹ, cũng như khi mẹ bước vào tuổi xế chiều, phải đối diện với sự trống vắng trong gia đình, quý vị sẽ không có gì phải ân hận nuôi tiếc.

Nói một cách thực tế, điều quý nhất mà các bà mẹ có con nhỏ có thể làm cho con là dành thì giờ cho con. Ngoại trừ những hoàn cảnh bất khả kháng, còn nếu quý bà mẹ trẻ có thể sắp xếp thế nào để có thể làm mẹ trọn thì giờ, chính tay mình chăm sóc, dạy dỗ con, có mặt bên cạnh con hằng ngày, ít nhất là trong năm năm đầu, đó là điều tốt nhất cho con. Nếu chúng ta chấp nhận có thể sống đơn giản lại, có thể là chật vật một chút; nếu chúng ta có thể tạm gác qua một bên những ước mơ về vật chất, học vấn, công danh sự nghiệp của chính mình để dành trọn thì giờ cho con, đó là điều quý nhất chúng ta có thể làm cho con cũng như cho hạnh phúc của gia đình và sự an toàn của xã hội.

Các thống kê cho biết, tỉ số các bà mẹ đi làm và tỉ số thanh thiếu niên phạm pháp gia tăng song song với nhau. Tại Hoa Kỳ, trong thập niên 60 chỉ có 30-32% các bà mẹ đi làm, ngày nay số bà mẹ có con nhỏ đi làm lên đến 72%. Và con số các em thiếu nhi, thiếu niên phạm pháp, bạo hành ngày nay gia tăng như thế nào chúng ta đều biết. Nhiều khi chúng ta nghĩ rằng thương con mình phải gởi con đi làm, để có tiền cung ứng cho con đầy đủ vật chất, để con khỏi mặc cảm với bạn bè, con được ăn học đến nơi đến chốn, để con có một tương lai tươi

sáng, có đời sống tốt đẹp. Nhưng quý vị biết không, đó là điều chúng ta nghĩ là con cần chứ không phải là điều các em thật sự cần ngay trong lúc này. Điều mà con chúng ta cần và mong muốn nhiều nhất, kể cả những em trong tuổi thanh thiếu niên, là muốn có mẹ ở bên cạnh khi các em cần đến.

Thương con và muốn con được đầy đủ vật chất, chúng ta ra sức đi làm. Vì đi làm mệt nhọc, tinh thần chúng ta bị căng thẳng. Khi tinh thần căng thẳng và thân xác mỗi một vợ chồng cau có với nhau, phiền giận nhau, cha mẹ bực bội với con cái, con cái không được cha mẹ chăm sóc gần gũi cũng buồn bực khó chịu. Tất cả những điều đó khiến không khí trong gia đình căng thẳng, con cái sợ hãi, lo lắng, bất an. Vì đặt thứ tự ưu tiên sai chỗ, chúng ta vô tình đem lại thiệt hại và đau buồn cho những đứa con mà chúng ta yêu thương hơn hết. Mời quý vị đọc những lời tâm tình sau đây để thấy con cái cần mẹ có mặt ở nhà như thế nào.

Một thanh niên 27 tuổi nói: Khi học lớp 8, tôi học tẹt tẹt nên cha mẹ tôi rất buồn. Cô giáo nói tôi thông minh nhưng không chịu cố gắng. Lên trung học tôi càng học dở hơn nữa. Mẹ tôi lo lắng, lúc đó có người đề nghị mẹ tôi nên nghỉ làm để dạy tôi học ở nhà. Mẹ tôi liền thử nghỉ làm ở nhà dạy tôi. Từ đó gia đình chúng tôi không còn đi ăn tiệm, cũng không còn những chuyến nghỉ hè xa. Cha mẹ tôi cũng không còn đi xe mới như trước, nhưng điểm của tôi bắt đầu khá lên. Nhờ mẹ can đảm nghỉ làm, ở nhà lo cho tôi trong thời gian tôi cần mẹ nên tôi đã vượt qua những khó khăn trong tuổi thiếu niên. Hôm nay tôi đã học xong chương trình cao học. Tất cả là nhờ ở sự hy sinh của mẹ tôi.

Một em bé gái 8 tuổi nói: Mỗi ngày mẹ giúp em làm toán, đọc sách. Có khi mẹ chơi trò chơi với em. Khi em bị té trầy chân, mẹ xúc thuốc rồi băng lại cho em. Mỗi buổi chiều em đi học về, mẹ đón em ở chỗ xe bus, dẫn em về nhà, cho em uống sữa, ăn bánh. Khi đi học về, em thích có mẹ ở nhà, em không thích về căn nhà trống không, không có mẹ.”

Có bà mẹ kia có ba đứa con nhỏ, từ hai đến sáu tuổi. Mỗi buổi tối, khi mẹ dỗ đi ngủ các em thường hỏi: “Mẹ ơi, mai mẹ có phải đi làm không?” Bà mẹ nói: “Có, mai mẹ phải đi làm.” Mấy đứa bé nói: “Mẹ đi làm một ngày nữa thôi phải không?” Bà mẹ rất buồn nhưng không biết trả lời làm sao. Ít lâu sau, bà mẹ

bị đau chân phải ở nhà suốt ba tuần, mấy đứa con ngày nào cũng vây quanh mẹ, rất là sung sướng. Tối đến, các em cũng hỏi: “Mai mẹ có đi làm không?” Khi mẹ nói: “Mai mẹ không đi làm, mẹ ở nhà với mấy đứa con.” Ba em nhỏ reo lên sung sướng. Nhìn thấy nỗi vui sướng rõ ràng của các con khi được có mẹ ở nhà, bà mẹ đó quyết định nghỉ việc ở nhà với con. Ngày nay đã năm năm trôi qua, người mẹ đó cảm tạ Chúa đã giúp mình nhìn thấy đâu là ưu tiên trong đời, và đã quyết định đúng.

Một em gái nọ 4 tuổi. Mỗi ngày mẹ đi làm em chạy theo khóc. Mẹ bảo đừng khóc, mẹ đi làm để có tiền mua áo quần, đồ chơi cho con. Sáng hôm sau, khi mẹ bước ra cửa, đứa bé chạy vào phòng lấy mấy mươi xu đưa cho mẹ nói: “Mẹ ơi, con cho mẹ tiền nè, mẹ ở nhà với con nhen!”

Thưa quý vị, Đức Chúa Trời đang giao thác cho chúng ta con cái là những bảo vật vô giá, xin Chúa giúp chúng ta biết quý những bảo vật đó và dành thì giờ chăm sóc, nuôi dưỡng để những bảo vật đó trở nên người hữu dụng sau này.

Nếu quý vị có thấy những tờ quảng cáo gửi đến nhà trong tuần này, có lẽ quý vị thấy hầu hết các báo chỉ quảng cáo một điều, đó là những món quà để chúng ta mua cho mẹ nhân dịp Mother’s Day vào cuối tuần này. Tờ quảng cáo nào cũng thật đẹp, đầy đủ các loại nữ trang, quần áo, giày dép, vật dụng cho nhà bếp, phòng ngủ, các loại cây kiểng, hoa, các loại mỹ phẩm, nước hoa, khung hình, v.v... Tất cả những gì mà các bà mẹ thường cần dùng hoặc yêu chuộng. Mỗi tờ báo cũng có một câu quảng cáo riêng như:

- Đây là những món quà hoàn hảo nhất!
- Hãy cảm ơn mẹ bằng món quà đặc biệt nhất!

Tờ thì đề:

- Hãy tặng mẹ món quà khiến mẹ mỉm cười sung sướng!
- Hãy đãi ngộ mẹ bằng món quà độc đáo nhất!
- Hãy làm cho ngày đặc biệt của mẹ sáng chói như vàng!
- Hãy làm cho mẹ ngạc nhiên sung sướng với món quà trong trang này!
- Đây là những món quà hợp với nhu cầu của mẹ nhất!
- Đây là món quà nói lên lòng quan tâm của ta nhất!

· Hãy tặng món quà này để nói lên tình yêu sâu đậm ta dành cho mẹ, v.v...

Dĩ nhiên mục đích của người quảng cáo là nói thế nào để món hàng của mình bán chạy nhất. Ngày Từ Mẫu là dịp tốt để chúng ta tặng quà cho người đã mang nặng đẻ đau để đem chúng ta vào đời, và đã chịu bao nhiêu khổ cực để nuôi dạy chúng ta nên người. Tuy nhiên, nhu cầu lớn nhất của mẹ, điều mà mẹ cần, mẹ quý và mong muốn nhận được nơi con cái hơn hết không phải là những món quà bày bán trong các cửa hàng mà là tình thương yêu chân thành của con cái. Tình thương đó bao gồm lòng biết ơn, kính trọng, thông cảm và chấp nhận. Đây là điều mà các bà mẹ trông mong được nhìn thấy và cảm nhận nơi những đứa con đã trưởng thành. Những điều này tiền bạc không mua được mà vật chất hay quà cáp cũng không thay thế được.

Như chúng ta đều biết, khi con còn nhỏ con cần mẹ, nhưng khi con đã lớn mẹ rất cần con. Mẹ cần tình thương của con, mẹ cần thì giờ, cần sự hiện diện của con, nhất là sự kính trọng và thông cảm của con. Khi một người đã làm xong một công tác hay một trách nhiệm nào, người đó thường hay nhìn lại việc mình làm để lượng giá. Những bậc phụ huynh có con cái đã lớn, đã ra đời tự lập cũng thường nhìn lại quá khứ, nghĩ lại cách mình nuôi dạy con ngày trước và vì là con người bất toàn, các cụ không khỏi có những lỗi lầm mà bây giờ ân hận và hối tiếc. Nếu trong một trách nhiệm nào khác, chúng ta có thể nhìn lại, lượng giá công việc của mình và rút kinh nghiệm cho lần tới. Trong trách nhiệm làm cha mẹ, chúng ta không có cơ hội thứ hai, chúng ta cũng không thể quay ngược thời gian để sửa lại những điều sai trật. Vì lý do đó, nỗi ân hận hối tiếc của cha mẹ rất lớn và cha mẹ chỉ mong con cái thông cảm, bỏ qua và vẫn một lòng kính yêu cha mẹ.

Nếu quý vị định mua một món quà đặc biệt để tặng cho mẹ vào Chúa Nhật này, đó là điều tốt, nên làm. Nhưng nếu chúng ta dùng món quà đó để thay thế lòng thương yêu và biết ơn mẹ, để khỏi phải đối diện với mẹ, món quà đó sẽ không có ý nghĩa gì. Hoặc nếu chúng ta tặng quà cho mẹ như là một thông lệ, không kèm theo lòng thương yêu chân thành, món quà đó cũng vô nghĩa. Ngược lại, nếu chúng ta làm được những điều sau đây trước khi tặng quà cho mẹ hoặc

kèm với món quà cho mẹ thì chúng ta thật sự tặng cho mẹ một món quà quý giá, đúng với điều mẹ đang cần.

Trước hết, nếu chúng ta có điều gì buồn giận mẹ, hãy bỏ qua và quên đi. Dù mẹ có làm điều gì khiến ta buồn, mẹ cũng là người yêu thương ta nhất trên đời và chắc chắn là mẹ không cố tình gây đau buồn cho ta. Nếu chúng ta đã làm một điều gì cho mẹ buồn trong những ngày qua hay những năm tháng qua, dù ta lầm lỡ chứ không cố tình, hãy xin lỗi mẹ và bằng mọi cách giải hòa với mẹ. Nếu chúng ta đã thiếu sót trong bổn phận làm con, đã có những hành động hay lời nói làm mẹ bị tổn thương, đây là dịp tốt để chúng ta nhận lỗi, xin lỗi và làm một điều gì đó để cho mẹ cảm nhận được tình thương của ta. Nếu những tháng ngày qua vì bận rộn, chúng ta đã quên thăm hỏi, chăm sóc mẹ, hãy dành thì giờ cho mẹ, gọi điện thoại, viết thư nếu mẹ ở xa. Nếu mẹ ở gần, đưa con cái đến thăm. Thừa quý vị, nếu chúng ta không làm những điều kể trên để nói lại tình mẹ con, để bày tỏ lòng thương yêu, hiếu kính của ta đối với mẹ, sẽ không ai làm thay cho chúng ta.

Chúng ta chỉ có một người mẹ duy nhất trong đời, dù mẹ có đông con, ta vẫn chiếm một chỗ đặc biệt trong trái tim của mẹ. Hãy làm điều ta có thể làm hôm nay để tình mẹ con được tốt đẹp, ngọt ngào, vì ngày mai cơ hội sẽ không còn.

Lời Chúa dạy:

“Hãy hiếu kính cha mẹ người hầu cho người được sống lâu trên đất mà Chúa Hằng Hữu người ban cho. Hãy nghe lời cha đã sinh ra con, chớ khinh bỉ mẹ con khi người trở nên già yếu.”

Để kết thúc Câu Chuyện Gia Đình , chúng tôi xin chia sẻ với quý vị lời tâm tình sau đây của một người con:

Trong tâm trí tôi mẹ tôi lúc nào cũng 50 tuổi, khoẻ mạnh, vui vẻ và sẵn sàng hỗ trợ con cái trong mọi việc. Khi gọi điện thoại hay viết thư cho mẹ, tôi cũng luôn luôn giữ trong trí hình ảnh một người đàn bà năm mươi tuổi, vui vẻ, khoẻ mạnh, đó là người mẹ mà tôi nói chuyện qua cánh thư hay qua điện thoại. Mẹ là người duy nhất mà chị em chúng tôi chạy đến mỗi khi gặp nan đề trong đời sống. Lúc nào mẹ cũng có thì giờ cho chúng tôi. Không bao giờ mẹ nói: mẹ bận

quá, hẹn con khi khác. Không, chúng tôi là ưu tiên trong cuộc đời của mẹ. Và dù nan đề lớn bao nhiêu, khó bao nhiêu, mẹ cũng giúp chúng tôi tìm ra lời giải đáp. Mẹ cầu nguyện cho chúng tôi và dùng Lời Chúa giúp chúng tôi nhìn thấy vấn đề và giải quyết theo phương cách tốt đẹp nhất. Gần đây được gặp lại mẹ, lòng tôi đau đớn khi thấy lưng mẹ đã hơi còm, làn da mẹ nhăn hơn trước, bước đi và cử chỉ của mẹ chậm chạp chứ không nhanh nhẹn như trước. Khi bước lên bậc tam cấp, mẹ phải bám vịn vào một vật gì hay người bên cạnh, tôi ngoảnh mặt đi không dám nhìn. Một thực tế phũ phàng đánh mạnh vào tâm trí tôi: Thực tế đó là: Mẹ tôi đã già. Dù tôi không muốn, không chấp nhận và dù tôi có cố gắng làm gì đi nữa, sự thật trước mắt là mẹ tôi hôm nay không còn là một phụ nữ trung niên, ở tuổi năm mươi, khoẻ mạnh, tươi vui nhưng là một bà cụ già yếu ớt, mắt không nhìn rõ, chân bước không vững vàng, không còn sức lực như những ngày trước.

Tại sao sự kiện mẹ tôi trở nên già yếu khiến tôi đau buồn? Tại sao tôi không muốn chấp nhận thực tế đó? Bởi vì công nhận mẹ đã già có nghĩa là một ngày kia mẹ sẽ không còn trên đời này nữa và tôi sẽ mất mẹ vĩnh viễn. Một ngày kia tôi sẽ gọi điện thoại cho mẹ để nói chuyện, là điều tôi vẫn làm hằng trăm hằng ngàn lần trước kia, làm một cách thường xuyên, không suy nghĩ, nhưng mẹ sẽ không còn đó nữa để trả lời điện thoại cho tôi. Nếu tôi viết thư cho mẹ, mẹ sẽ không nhận, không đọc và tôi sẽ chẳng bao giờ nhận được hồi âm. Khi gặp khó khăn trong cuộc sống, tôi sẽ không thể chạy đến với mẹ để được khuyên răn, an ủi, vỗ về. Tôi sẽ mất đi một người suốt đời nâng đỡ tôi bằng lời cầu nguyện. Tôi không muốn chấp nhận cái sự thật đau đớn, một sự thật không tránh được là mẹ tôi đang mỗi ngày một già yếu hơn, vì thực tế đó đau đớn quá. Nếu mẹ không còn trên đời này, khi gặp khó khăn tôi biết chạy đến với ai để tìm sự an ủi, hướng dẫn? Mẹ là người thương tôi, hiểu tôi và dìu dắt tôi suốt cả cuộc đời. Vì thế tôi sẽ lừa dối chính mình và nghĩ rằng mẹ chỉ mới năm mươi tuổi và mẹ sẽ sống mãi để tôi có thể nương tựa.

Tại sao thời gian trôi mau quá như vậy, những năm tháng trong quá khứ đã đi về đâu? Tôi không có câu trả lời, nhưng tôi chỉ biết một điều, tôi là người may mắn được có một người mẹ như mẹ của tôi, và ngày nào mẹ còn sống, ngày đó tôi tiếp tục cảm tạ Chúa về món quà đặc biệt Ngài ban cho cuộc đời tôi. Tôi

sẽ cố gắng làm những gì tôi có thể làm được để những ngày cuối cùng của mẹ trên đời tạm này được thỏa vui nhẹ nhàng, và để khi mẹ không còn nữa, tôi sẽ thương nhớ mẹ với tấm lòng nhẹ nhàng vì tôi đã làm trọn bổn phận của một người con.

Kính chúc tất cả quý bà mẹ một ngày Mother's Day vui vẻ, phước hạnh bên con cháu, trong ơn lành của Thiên Chúa!

Minh Nguyễn
Chương Trình Phát Thanh Tin Lành

Mẹ Là Tổ Ấm của Con

Quý độc giả thân mến,

Nói đến mẹ và tình yêu của mẹ, thì nền văn học nghệ thuật thế giới đã nói rất nhiều xuyên suốt lịch sử nhân loại. Chỉ riêng trong âm nhạc và văn chương Việt Nam chúng ta mà thôi, cũng có biết bao sáng tác viết về chủ đề người mẹ. Trừ một số trường hợp ngoại lệ như mẹ mất sớm, hoặc có một người mẹ quá vô tâm, còn phần lớn chúng ta đều giữ trong lòng hình ảnh người mẹ hiền thân yêu, hết lòng hy sinh cho con cái. Thật vậy, mẹ và tình yêu bao la của mẹ vẫn tiếp tục làm trái tim chúng ta rung lên những cung nhạc tuyệt vời và lòng chúng ta luôn bồi hồi cảm động khi nhớ đến những kỷ niệm thời thơ ấu bên người mẹ hằng thương yêu chúng ta bằng trọn con tim.

Cựu phu nhân tổng thống Hoa Kỳ, bà Nancy Reagan, đã cho rằng: “Mẹ là người mà chúng ta đặt trọn niềm tin cậy; là người cùng cười, cùng khóc với chúng ta; là người mà chúng ta luôn luôn tìm đến khi có cần. Mẹ cũng là người hiểu chúng ta nhiều hơn bất kỳ một người nào khác. Thậm chí có người còn cho rằng chỉ có mẹ là người duy nhất hiểu được mình trong cuộc đời này mà thôi.”

Người Việt Nam mình thường nói: “Có nuôi con mới biết lòng cha mẹ”. Thật vậy, khi còn ở trong sự chăm sóc bảo bọc của cha mẹ, chúng ta thường không nhận thức được tình yêu và sự hy sinh của cha mẹ cho bằng khi đã rời mái ấm gia đình. Chính cựu nữ thủ tướng Anh, bà Margaret Thatcher, đã tâm sự rằng: “Mẹ tôi đã làm việc cật lực suốt đời, và tôi thấy buồn khi phải công nhận rằng mẹ hiếm có khi nào được thanh thoi. Con cái thường không biết ơn công lao khó nhọc của mẹ, cho đến khi chúng trưởng thành và chính bản thân chúng cũng làm mẹ.”

Nói về tình thương của mẹ, nữ thi sĩ người Úc, Pam Brown, đã nói: “Bạn sẽ không bao giờ có thể biết được rằng mẹ bạn yêu bạn nhiều đến mức độ nào, cho

đến khi bạn lục lọi trong phòng chứa đồ cũ và tìm thấy tất cả những lá thư bạn đã từng gửi cho mẹ, cùng tất cả những thứ lặt vặt khác của bạn mà mẹ đã cất giữ từ ngày đầu tiên bạn đi học.”

Nói đến đây, thì người viết không khỏi chạnh lòng, vì chính bản thân mình cũng cất giữ những chiếc hộp “gia bảo” đại loại như vậy. Thỉnh thoảng trong những dịp nghỉ hè sau mùa Lễ Giáng Sinh, tôi có chút thì giờ rảnh rỗi để xem lại những món đồ mà tôi đã cất giữ từ ngày các con mới đi nhà trẻ. Tôi có thể tìm thấy những tờ giấy vẽ ngoằn ngoèo từ ngón tay nhỏ xíu của mấy đứa con ở lớp mẫu giáo. Có bức tranh hai mẹ con đã đồng ý đặt tên là “Khu Rừng Bí Mật”, The Secret Garden, vẽ những đường thẳng đứng song song màu xanh lá cây và màu nâu, chen lẫn với chút màu vàng đậm. Có bức tranh được đặt tên là “Một Ngày Tuyệt Vời”, A Wonderful Day, phản ánh cuộc phỏng vấn chớp nhoáng với đứa con họa sĩ tí hon đã vẽ bức tranh này sau khi đi chơi ở Vườn Bách Thú Melbourne Zoo với gia đình, trong dịp nghỉ giữa học kỳ năm lớp Hai. Một bức tranh khác mà con gái út đặt tên là “Vườn Bướm”, vẽ bằng những miếng sponge mềm, tôi tìm thấy hàng chục mảng màu sặc sỡ chen chúc nhau như những con bướm trong rừng nhiệt đới. Bức tranh này con bé út đã vẽ hồi còn đi nhà trẻ. Một bức tranh khác, được đặt tên là Balloon Land, “Vùng Đất của Những Quả Bóng Màu”, phản ánh câu chuyện vui trong quyển sách Balloon Land mà tôi đã đọc cho con nghe trước giờ đi ngủ. Bức tranh này thằng bé đã rất ưng ý sau khi vẽ xong, trên giấy chỉ có khoảng 10 hình tròn tô màu nguệch ngoạc và vô số những dấu chấm vẽ bằng viết chì đủ màu...

Mỗi một bức tranh đơn sơ, mộc mạc đến vụng về của từng đứa con đều được tôi cất giữ như những vật quý giá trong nhiều năm tháng, vì mỗi khi có dịp ngồi xem lại, chúng lại đưa tôi về vùng trời kỷ niệm khi các con còn thơ ấu. Mà như vậy đã hết đâu? Lần giờ lại những quyển nhật ký School Journal của từng đứa con viết vào mỗi Thứ Hai đầu tuần trong lớp học, kể lại những sinh hoạt của chúng trong hai ngày nghỉ cuối tuần, tôi được thấy lại những hình ảnh và

cuộc sống vui buồn của gia đình mình trong thời gian đó, phản ánh qua cái nhìn và nhận xét của trẻ thơ. Rồi đến những tấm thiệp Giáng Sinh làm bằng tay trong giờ thủ công ở lớp tiểu học, cùng tất cả những học bạ, những món lặt vặt mà từng đứa con trong nhà đã làm để tặng mẹ trong các dịp lễ...

Kính thưa quý độc giả,

Có thể nói, vài giờ đồng hồ được ngồi một mình để thông thả xem lại những món lặt vặt của các con đã làm khi còn nhỏ, là những giờ phút tôi cho là hạnh phúc của riêng mình. Có một bức tranh con tôi vẽ hồi Lớp Năm, mà mãi đến bây giờ vẫn được đóng khung treo trong phòng học, đặt tên “Mẹ Là Tổ Ấm Của Con”. Trong đó chẳng vẽ người mẹ nào, cũng chẳng có đứa trẻ nào, nhưng toàn bức tranh chỉ là những căn nhà xây kề nhau bên thảm cỏ xanh non. Khi được hỏi tại sao lại đặt tên cho bức tranh “Mẹ Là Tổ Ấm Của Con” mà chẳng thấy người mẹ nào trong bức tranh đó cả, con tôi đã trả lời: “Vì người mẹ trong nhà đã biến căn nhà thành ra tổ ấm cho các con, nên gia đình của họ đang vui chơi ở trong nhà, và niềm vui của mọi người đã làm cho căn nhà nào cũng có sắc màu tươi thắm”.

Câu trả lời của một đứa trẻ mới lên 9 tuổi đã làm cho tôi cảm động đến rơi nước mắt. Đồng thời, nó cũng giúp tôi nhận thức một cách sâu xa vai trò quan trọng của người mẹ trong việc xây đắp hạnh phúc gia đình đến là dường nào. Có thể nói, từ lúc ấy, tôi đã nỗ lực học hỏi không ngừng về những kỹ năng giúp mình trở nên một người mẹ tốt hơn cho con cái, và quyết tâm biến căn nhà của mình thành một tổ ấm đầy tình yêu thương.

Tôi tin chắc rằng điều tôi quyết tâm thực hiện cũng là điều mà nhiều người mẹ khác mong muốn đạt được. Điều đáng tiếc, là mặc dù đã quyết tâm như vậy, chúng ta phải thú nhận rằng đây chẳng phải là điều dễ làm. Chúng ta sẽ nương dựa vào đâu để dẫn dắt các con bước đi trong sự bình an, khi cuộc sống luôn đầy những thử thách và khó khăn? Chúng ta sẽ lấy chuẩn mực đạo đức nào để làm gương mẫu cho con cái tránh xa những cám dỗ của xã hội như vấn đề rượu bia, cờ bạc, ma túy, tình dục bừa bãi và nếp sống tự do quá trớn đi đến chỗ phóng túng như xã hội hiện nay?

Bà Stormie Omartian, một ca sĩ, một nhà soạn nhạc nổi tiếng, và cũng là tác giả của những quyển sách đang bán rất chạy tại Hoa Kỳ, trong Chương Đầu của quyển sách “Năng Lực Trong Lời Cầu Nguyện Của Cha Mẹ”, đã có những trải nghiệm như sau:

“Làm cha mẹ! Chúng ta cố gắng tối đa để nuôi dạy con cái mình. Khi tưởng rằng mình đã đầy đủ bổn phận làm cha mẹ rồi thì bỗng nhiên chúng ta lại thấy một loạt các bổn phận khác vì mỗi một độ tuổi, trẻ nhỏ lại có các nhu cầu khác nhau nổi cộm lên.

Đôi khi chúng ta thấy công việc thật êm xuôi. Có lúc chúng ta lại gặp giông tố lẫn ba đào. Lắm khi chúng ta mệt mỏi đến nỗi chỉ muốn bỏ cuộc – mặc cho bao nỗ lực đưa tới đâu cũng được.”

Ở một đoạn khác, bà viết: “Chúng ta đừng để những cơn gió đổi thay dồn dập mình như vậy. Cuộc đời con cái chúng ta không thể phó mặc cho thời cơ được.

Chúng ta đừng sợ hãi những điều mà mỗi giai đoạn phát triển có thể đưa tới, những hiểm nguy có thể lẫn khuất trong từng ngõ ngách...”

“... Vấn đề không phải tự bản thân chúng ta có thể cố gắng làm tất cả cùng một lúc, mà phải nhờ sự giúp đỡ từ bậc thầy làm cha mẹ của mọi thời đại – Tức là Đức Chúa Trời của chúng ta.”

Thưa quý vị,

Bản thân tôi phải công nhận đây là một lời khuyên hết sức khôn ngoan, vì nếu chỉ từ sức riêng của mình, thì tôi nghĩ chẳng người mẹ nào có đủ năng lực để bảo vệ con cái mình 24 giờ một ngày, 365 ngày 1 năm, và liên tiếp từ năm này qua năm khác trong suốt cuộc đời của các con. Sức người có hạn, và cho dù người mẹ có yêu thương con đến đâu đi nữa, cũng không đủ năng lực và khôn ngoan để bảo vệ con trước những cạm bẫy xã hội.

Thiên Chúa là Đấng đã tạo dựng nên con người và yêu chúng ta bằng một tình yêu không bờ bến, đến nỗi Ngài đã tuyên bố: “Một người đàn bà có thể quên con mình đang bú, hay không thương xót (đứa) con trai một của mình hay

sao? Dù những người này có thể quên, nhưng chính Ta sẽ không quên người” (Ê-sai 49:15). Lời Chúa trong Kinh Thánh đã kêu gọi cha mẹ “Hãy đổ lòng ra như nước ở trước mặt Chúa. Hãy đưa tay hướng về Chúa vì sự sống con nhỏ người” (Ca Thương 2:19). Đây là lời kêu gọi cha mẹ hãy dốc lòng hướng về Thượng Đế, là Thiên Chúa Nhân Từ mà cầu khẩn luôn luôn cho sự an toàn của con cái mình.

Kinh Thánh cho chúng ta lời hứa chắc chắn về sự đáp lời từ Thiên Chúa Toàn Năng khi chúng ta đặt trọn niềm tin nơi Ngài, như có chép trong Thi Thiên rằng: “Người công bình kêu cầu, Đức Giê-hô-va bèn nghe, và giải cứu người khỏi các sự gian truân”. (Thi Thiên 34:17). Ở một đoạn khác trong sách Thi Thiên, chúng ta sẽ được an ủi biết bao khi nghe lời hứa của Chúa rằng: “Người nào ở trong nơi trú ẩn của Đấng Chí Cao, sẽ được che chở dưới bóng của Đấng Toàn Năng” (Thi Thiên 91:1).

Những lời hứa ấy đem lại cho chính tôi sự tin cậy trọn vẹn mà trao phó con cái mình trong sự chăm sóc đầy yêu thương và nhân từ của Đức Chúa Trời, vì “Chúa có lòng thương xót và ban ân huệ, Ngài chậm nóng giận và nhiều tình yêu thương” (Thi Thiên 103:8). Trong suốt những năm tháng nuôi dạy con cái, tôi kinh nghiệm rằng lời la mắng con cái sẽ đẩy chúng xa ta. Thay vào đó, người mẹ vì yêu quý con mà dốc đổ lòng mình và nước mắt ra trước mặt Chúa để khẩn nài sự thương xót của Ngài trên đời sống các con của mình, sẽ lay động cánh tay quyền năng của Thiên Chúa. Ngài là Đấng giàu lòng nhân từ, Ngài cũng là Đấng Toàn Năng có thể thay đổi lòng người. Bởi lời cầu nguyện tha thiết và những giọt nước mắt của người mẹ yêu con bằng trọn trái tim, Chúa sẽ làm mềm lòng những đứa con trong gia đình để chúng biết nghe lời giáo huấn và sống xứng đáng với tình yêu của mẹ.

Ngày Từ Mẫu năm nay, chúng tôi ước mong quý độc giả đến với Thiên Chúa và đặt trọn niềm tin nơi Ngài. Hãy vì con cái mình mà khẩn nguyện cùng Chúa, để cả gia đình quý vị luôn được phước hạnh và vui thỏa !

Ngọc Diệp (phatthanhhyvong.com)

Tình Cha Nghĩa Mẹ

Cảm tạ Chúa ban cho cha mẹ
Sinh ra mình, nuôi dưỡng lớn lên
Lo ăn học, vợ chồng tất cả
Chẳng ai bằng cha mẹ ta đâu.

Công cha nghĩa mẹ thật thâm sâu
Núi cao biển rộng với sông dài
Không chi sánh nổi tình cha mẹ
Trọn đời con cái phải khắc ghi.

Tình cha nghĩa mẹ chẳng ai bì
Bao lần ta sống chẳng ra chi
Cha mẹ vẫn thương và tha thứ
Mong ước rằng con sẽ bước đi.

Cảm tạ Chúa mọi lúc mọi khi
Ngài ban cha mẹ thật diệu kỳ
Hiếu kính cha mẹ không ngừng nghỉ
Ghi nhớ ơn Ngài chẳng phôi pha.

Công cha nghĩa mẹ thật bao la
Tình Chúa yêu ta lượng hải hà
Làm con, đừng quên ơn cha mẹ
Làm người, thờ phượng Chúa mà thôi.

Bình Tú Ngọc

THÔNG CÔNG VỚI CÁC HỘI THÁNH BẠN TẠI GENÈVE

TRẠI PHỤC SINH 2019

Tân tín hữu cầu nguyện tiếp nhận Chúa Jêsus làm Cứu Chúa !

Xin cảm ơn
bạn Đức Anh, anh Duy Khoa,
anh Rémi và chị Mỹ Phương
đã cung cấp những hình ảnh cho
nhóm Sức Mới!

Ba Lý Do Bạn Không Nên Sợ Về Tương Lai

Ngày nay chúng ta đang sống trong một thế giới tiên bộ vượt bậc về khoa học – kỹ thuật, giáo dục phát triển, bệnh tật ít hơn, tuổi thọ con người kéo dài hơn, tiền bạc và các nguồn tài nguyên thì lại dồi dào hơn bao giờ hết. Thế nhưng thời đại mà chúng ta đang sống đây được biết đến không phải như một thời đại bình an mà là thời đại của những nỗi lo âu dai dẳng.

Thế hệ của chúng ta hôm nay đang phải đối diện với nhiều nỗi sợ đến nỗi chúng dần trở nên quen thuộc còn sự lo lắng gần như trở thành xu hướng gọi là “của tôi” (ám chỉ đến tất cả những khái niệm như “nỗi lo lắng của tôi”... bởi vì... lo lắng và tôi không thể).

Nỗi sợ và lo lắng là hai điều rất quen thuộc trong đời sống thường nhật mà có thể chúng ta phải trải qua mỗi ngày như những sự không chắc chắn gia tăng trong đời sống. Tuy nhiên chúng ta có thể vững lòng trong sự nhận biết rằng trong Cứu Chúa Giê-xu chúng ta không cần phải lo sợ về tương lai. Dưới đây là 3 lý do vì sao chúng ta không nên lo sợ về tương lai mình.

1. Đức Chúa Trời là Đáng tể trị mọi sự

Đức Chúa Trời, Đáng biết rõ và thấu hiểu những hoàn cảnh hiện tại chúng ta đang phải đối diện và mọi sự đều ở trong sự cho phép của Ngài. Đức Chúa Trời đang ngự trên ngôi cao sang, Đáng ngự trên các tầng trời có một kế hoạch

không chỉ dành cho cuộc đời bạn mà còn cho toàn cõi vũ trụ bao la này! Ngài vẫn đang nắm giữ mọi điều. Sự khôn ngoan và quyền tể trị của Ngài thật tốt lành dường bao ngay cả trong thế giới đầy hỗn độn thì Ngài cũng không bao giờ bị bất ngờ.

“Ấy là Đấng ngự trên vòng trái đất này, các dân cư trên đất như cào cào vậy. Chính Ngài là Đấng giương các tầng trời ra như cái màn, và giương ra như trại để ở.” (Ê-sai 40:22)

2. Bạn thuộc về Đức Chúa Trời

Đức Chúa Trời không chỉ nắm giữ thế giới của bạn trong bàn tay đầy năng quyền của Ngài, Ngài còn nắm giữ chính bạn. Đừng quên rằng với Chúa bạn quý giá hơn nhiều loài chim sẻ.

“Vậy đừng sợ chi hết, vì các ngươi quý trọng hơn nhiều con chim sẻ.” (Ma-thi-ơ 10:31)

3. Chúa Giê-xu nắm giữ tương lai bạn

May thay, chúng ta đang phục vụ Đức Chúa Trời tự hữu hằng hữu “Ta là”, Alpha và Omega, là Đấng trước hết và là Đấng sau cùng. Ngài không phụ thuộc vào thời gian và Ngài còn đến đời đời. Đức Chúa Trời tồn tại bên ngoài thời gian và Ngài là Đấng vĩnh cửu. Mọi đại lượng thời gian, từ quá khứ, hiện tại đến tương lai cũng chỉ như một tấm thảm đẹp trước mặt Ngài. Thiên đàng không bao giờ vơi vã và cũng không bao giờ có điều gì nằm ngoài sự kiểm soát của Chúa. Ngài là Đấng biết mọi sự và thấy rõ mọi điều, Ngài cũng đã chuẩn bị và cung ứng cho chúng ta cả rồi.

Hãy xem Chúa đã hoạch định một phương án cứu chuộc tội lỗi của chúng ta thậm chí trước khi chúng ta sa ngã. *Hãy nhìn xem Chiên Con của Đức Chúa Trời, Ngài đã định phải bị giết từ buổi sáng thế. Sự tiền định ấy thật hoàn hảo và là nguồn an ủi mỗi chúng ta. Chúng ta có thể vui mừng trong sự tể trị của Chúa và an nghỉ trong sự toàn hảo và trọn vẹn của Ngài.*

“... ghi trong sách sự sống của Chiên Con đã bị giết từ buổi sáng thế.” (Khải Huyền 13:8)

Gần đây, tôi đã luôn tự nhắc nhở bản thân mình về những lý do tôi không cần phải lo sợ về tương lai (dẫu cho lo lắng về 5 phút hay 5 năm sau), và dẫu cho tôi biết rằng Đức Chúa Trời không ban cho tôi tâm thần sợ hãi bèn là tâm thần yêu thương, mạnh mẽ và tâm trí êm dịu thì tôi vẫn cảm thấy e ngại. Sự bình an ngự trị tâm lòng tôi khi Chúa thì thầm cùng tôi rằng: “Ta nắm giữ tương lai con, cuộc đời con vậy thì con cần gì phải lo sợ nữa”.

Đáng dưng nên vũ trụ đang cầm giữ thế giới này, Ngài nắm giữ tôi và đó là lý do tôi không phải lo lắng về tương lai thế nào (hay bất kể điều gì). Ngài mai là chuyện của tương lai mà.

Dịch: Annie Nhỏ

Nguồn: Christiantoday.com

Xây Dựng Hôn Nhân Trong Thế Kỷ 21

(Bài tiếp theo số báo 69 , tháng 03-04.2019)

Kính chào quý độc giả, chúng tôi xin trình bày về những nguyên tắc Kinh Thánh dạy để giúp chúng ta có một hôn nhân hạnh phúc bền lâu. Một trong những nguyên tắc đó là dành thì giờ trò chuyện để vợ chồng hiểu nhau, tâm đầu ý hiệp với nhau.

Trong số báo kỳ trước chúng tôi trình bày khoảng hai mươi khác biệt giữa nam và nữ trong cách suy nghĩ và cách sử dụng lời nói. Chúng ta cần biết những điều này để khi vợ chồng trao đổi, trò chuyện, chúng ta dễ thông cảm và hiểu nhau hơn.

Một điều khác chúng ta có thể làm để mỗi quan hệ vợ chồng được tốt đẹp là, hãy bày tỏ cho người phối ngẫu biết là chúng ta yêu thương và trân quý người đó, người đó có một vị trí rất đặc biệt trong lòng chúng ta. Kinh Thánh ghi lại nhiều lần Đức Chúa Trời bày tỏ rằng Ngài yêu chúng ta. Vì yêu con người, Chúa ban phước và làm nhiều điều cho con người, cho cả những người tội lỗi, không đáng được yêu. Nhất là vì yêu chúng ta, Thiên Chúa đã ban Người Con yêu dấu của Ngài đến trần gian, hy sinh chịu chết vì tội của chúng ta để ai tin nhận Ngài sẽ được cứu rỗi. Để vâng lời Chúa, và yêu như Chúa đã yêu, chúng ta cũng phải thường xuyên bày tỏ cho vợ/chồng biết mình yêu người đó rất nhiều. Hãy xem việc nói với nhau những lời yêu thương, bày tỏ tình yêu đối với

nhau là điều quan trọng, đừng để người phối ngẫu phải đoán, phải suy nghĩ hay khi buồn bã cô đơn, phải tự nhủ rằng mình được chồng hay vợ yêu thương. Khi một người biết chắc rằng chồng hay vợ mình yêu thương mình, người đó sẽ không ngại nói lên những suy nghĩ, lo lắng, ước mơ hay toan tính trong lòng và nhờ đó mối quan hệ cũng như sự đối thoại giữa hai người sẽ tốt đẹp, lúc đó vợ chồng không là hai nửa mà thật sự là một trong mọi phương diện.

Không những nói lời yêu thương, vợ chồng cũng cần nói với nhau những lời khen ngợi, để khích lệ nhau. Sách Châm Ngôn, trong Thánh Kinh Cựu Ước, ghi rằng chồng của người nữ tài đức khen vợ ông hết lời, đây cũng là mẫu mực cho chúng ta bắt chước. Kinh Thánh ghi: “con cái nàng chỗi dậy chúc nàng được phước. Chồng nàng cũng chỗi dậy và khen ngợi nàng rằng: Có nhiều người con gái làm lụng cách tài đức nhưng nàng trội hơn hết thảy” (Châm Ngôn 31:28-29). Người chồng này quý vợ, ghi nhận công khó của vợ và ông không giữ điều đó trong lòng nhưng nói rõ cho vợ biết rằng ông rất trân quý nàng. Câu nói của người chồng mà Kinh Thánh ghi lại hàm ý rằng, dù có nhiều người vợ khác cũng giỏi nhưng dưới mắt ông và đối với ông, vợ ông là giỏi nhất.

Khi chúng ta làm việc cực nhọc, cố gắng hết sức để chu toàn trách nhiệm với gia đình mà không ai biết đến công khó của mình, kể cả người vợ/người chồng của chúng ta cũng không bao giờ có một lời khen hay lời cảm ơn, chúng ta sẽ dễ nản lòng, tủi thân và không muốn cố gắng nữa. Trái lại, khi công khó của chúng ta được ghi nhận, và chúng ta được người thân yêu nói lời khen tặng, khích lệ, chúng ta sẽ quên hết cực nhọc vất vả. Không những thế chúng ta sẽ thấy vui, khỏe và càng muốn làm nhiều hơn nữa cho người mình yêu thương. Vì lý do đó chúng ta đừng hà tiện lời khen và lời khích lệ nhau.

Tuy nhiên, lời khen phải thành thật. Sứ đồ Phao-lô khuyên: “Tình yêu thương phải thành thật, hãy ghê tởm điều dữ, gắn bó với điều lành” (Rô-ma 12:9), và lời khen cũng phải nói đúng lúc, đúng chỗ. Kinh Thánh dạy: “Lời nói đúng lúc khác nào quả táo bằng vàng có cần bạc” (Châm Ngôn 25:11), hàm ý rằng lời nói đúng chỗ đúng lúc có giá trị rất lớn. Có những ông chồng không bao giờ khen vợ nhưng khi đi ra ngoài lại hay khen vợ của người khác. Các bà cũng vậy, không bao giờ tri ân chồng hay khen chồng nhưng cứ khen chồng của người khác. Đây là điều chúng ta cần tránh, vì nó khiến người thân của chúng

ta bị tổn thương. Chúng ta cũng không nên nói lời khen giả dối để được một lợi lộc nào đó, giống như dùng lời khen để “hồi lộ”, khiến người nghe vui và chiều theo ý của chúng ta.

Kinh Thánh dạy rất nhiều về cách sử dụng lời nói, chúng ta cần đọc, học Lời Chúa để biết mình nên nói năng như thế nào với người chung quanh, nhất là với những người ta yêu thương nhất.

Những nguyên tắc căn bản chúng ta cần áp dụng trong đối thoại là: “Người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận” (Gia-cơ 1:19). “Chúng ta nói ra sự thật trong tình yêu thương” và “Chớ có một lời dữ nào ra từ miệng anh em nhưng khi đáng nói, hãy nói một vài lời lành, giúp ơn cho và có ích lợi cho kẻ nghe đến” (Ê-phê-sô 4:15, 29). Cầu xin Chúa giúp chúng ta thực hành Lời Chúa dạy để đối thoại giữa vợ chồng chúng ta luôn luôn được ngọt ngào, tốt đẹp.

Bây giờ chúng tôi xin trình bày một trong số các nguyên tắc giúp ta có một hôn nhân hạnh phúc bền lâu, đó là:

1. *Không để bất đồng ý kiến khiến vợ chồng phân rẽ hay ngăn cách*

Mục sư Ed Young nói rằng, là vợ chồng, chúng ta cần làm thế nào để những bất hòa và xung đột xảy ra giữa hai người không làm cho vợ chồng ngăn cách, chia rẽ nhưng trở thành hữu ích cho mối quan hệ của hai người.

Vợ chồng quý vị có bao giờ giận nhau, buồn nhau hay cãi nhau không? Chắc hẳn là có. Người nào nói rằng vợ chồng tôi không bao giờ giận nhau hay bất đồng ý kiến với nhau thì có lẽ người đó không nói thật hoặc chưa sống thật với nhau, chưa sống thật với con người yếu đuối tội lỗi của mình. Thực tế là, không vợ chồng nào được miễn trừ khỏi những lúc xung đột hay bất đồng ý kiến với nhau. Dù yêu nhau nhiều đến đâu, dù sống với nhau đã bao nhiêu năm và đã trưởng thành đến mức độ nào, vợ chồng vẫn có những lúc làm buồn lòng nhau hoặc bất đồng ý kiến với nhau. Lý do là vì vợ và chồng là hai cá thể khác nhau, thuộc hai phái tính khác nhau và là những con người yếu đuối, tội lỗi bất toàn, vì thế khi sống chung dưới một mái nhà hết ngày này qua ngày khác không thể nào tránh được những lúc vấp vấp, đụng chạm, bất hòa, bất đồng ý kiến.

Người ta thường nói: “Vợ chồng cũng như chén bát trong sóng, không thể nào không va chạm!” Chúng tôi xin gọi tất cả những bất hòa, va chạm hay bất đồng ý kiến giữa vợ chồng là *xung đột trong hôn nhân*. Có hai ý tưởng sai lầm về xung đột trong hôn nhân mà nhiều người vẫn tin hay vẫn chủ trương: Sai lầm thứ nhất là nói rằng, nếu hôn nhân của chúng ta thật sự tốt đẹp, vững mạnh, vợ chồng sẽ không bao giờ có nan đề hay có xung đột. Sai lầm thứ hai là nói rằng, những bất hòa hay bất đồng ý kiến giữa vợ chồng sẽ gây tổn hại cho hôn nhân.

Trước hết, xung đột hay bất hòa giữa vợ chồng là điều không thể tránh được, thật ra phải nói rằng xung đột và bất hòa giữa vợ chồng là điều bình thường, không có gì đáng cho chúng ta phải tránh né hay bào chữa. Các bạn trẻ khi bước vào hôn nhân thường nghĩ rằng, vợ chồng mình sẽ chẳng bao giờ giận nhau, chẳng bao giờ to tiếng với nhau. Nếu nghĩ như thế, không sớm thì muộn, các bạn sẽ thất vọng về hôn nhân của mình. Chúng ta cần nhớ rằng dù vợ chồng yêu nhau nhiều, dù trưởng thành trong tâm tính, trong đức tin, biết Lời Chúa dạy và quyết tâm thực hành Lời Chúa trong đời sống, vẫn sẽ không tránh được những lúc có nan đề hay bất hòa khi hai người thật sự sống chung, thật sự chia sẻ tất cả mọi điều.

Xung đột trong hôn nhân là một phần của đời sống, là điều cần thiết trong tiến trình tăng trưởng của hôn nhân và sự trưởng thành của vợ chồng. Nói đúng hơn, bất hòa trong hôn nhân là điều cần có để vợ chồng cùng tăng trưởng trong tình yêu. Điều chúng ta cần quan tâm không phải là vợ chồng mình có bất hòa hay không, nhưng là: khi gặp chuyện bất hòa, hay hiểu lầm nhau, làm tổn thương nhau, chúng ta xử sự như thế nào? Nếu chúng ta phản ứng đúng và khôn ngoan trong những lúc đó, chúng ta sẽ giúp nhau xây dựng một hôn nhân hạnh phúc.

Điều chúng ta đã thấy và cũng đã kinh nghiệm trong hôn nhân là, dù yêu nhau nhiều bao nhiêu, không vợ chồng nào tránh được những lúc buồn giận hoặc bất đồng ý kiến với nhau. Vì vậy điều quan trọng không nhất thiết là làm thế nào để vợ chồng tránh bất đồng ý kiến và bất hòa nhưng là làm thế nào để bất hòa và bất đồng ý kiến không khiến vợ chồng căm giận nhau, muốn chia tay

nhau nhưng trái lại, qua những điều không vui đó vợ chồng sẽ hiểu nhau và yêu nhau hơn. Vị Mục sư, tác giả quyển *Mười Giới Răn Cho Hôn Nhân* đề nghị rằng, để không gây tổn thương trong mối quan hệ giữa vợ chồng, khi hai người có chuyện điều bất hòa với nhau, chúng ta cần tránh những điều sau đây:

1. Tránh đê nén hay che giấu buồn giận trước những sự việc nghiêm trọng, cần biểu lộ phiền giận
2. Tránh phản ứng quá mạnh, tránh những hành động hay lời nói làm tổn thương nhau
3. Tránh đem chuyện riêng tư của vợ chồng nói ra cho mọi người biết
4. Đừng tự đồn mình vào chân tường (tuyên bố hay nói những điều mình không làm được)
5. Đừng tự rút mình vào vỏ ốc, im lặng không nói để tránh xung đột
6. Đừng làm lớn chuyện hay nói quá đáng, quá nhiều về những điều nhỏ nhặt, không đáng
7. Đừng dùng tình yêu chần gôi làm “vũ khí” để điều khiển vợ hay chồng

1. Không đê nén hay che giấu buồn giận trước những sai sót nghiêm trọng, cần biểu lộ sự phiền giận

Vì vợ chồng là những con người bất toàn, yếu đuối, nên khi sống chung với nhau ngày này sang ngày khác sẽ không thể nào tránh được những lúc làm buồn lòng nhau hoặc có những điều gây tổn thương cho nhau. Khi những điều không

vui đó xảy ra, chúng ta không nên che giấu sự bực bội, phiền giận trong lòng và làm bộ bình thản như không có chuyện gì xảy ra hoặc trong lòng rất buồn giận nhưng nhưng giả vờ, làm như sự việc xảy ra không ảnh hưởng gì đến mình.

Khi một người đè nén hay che giấu sự buồn giận như thế, người kia sẽ không biết lỗi lầm và sai sót của mình để ăn năn, sửa đổi. Trong khi đó, người buồn giận mà không bày tỏ ra sẽ càng buồn giận hơn, khiến nan đề trở thành to lớn và cũng dễ đi đến chỗ bị trầm cảm hoặc bị những chứng bệnh nguy hiểm khác. Giận là một cảm xúc tự nhiên và cần thiết Đức Chúa Trời ban cho con người.

Khi thi hành chức vụ trên trần gian Chúa Giê-xu cũng có lúc bày tỏ sự buồn giận. Kinh Thánh ghi lại nhiều lần Chúa Giê-xu nổi giận. Ví dụ như khi người Giu-đa cứng lòng, rình xem Ngài có chữa bệnh trong ngày Sa-bát hay không. Phúc Âm Mác ghi: *“Đức Chúa Giê-xu vào nhà hội, ở đó có một người nam teo bàn tay. Chúng rình xem thử Ngài có chữa người đó trong ngày Sa-bát chẳng, đặng cáo Ngài. Ngài phán cùng người teo tay rằng: Hãy dậy, đứng chính giữa đây. Rồi Ngài hỏi họ rằng: Trong ngày sa-bát nên làm việc lành hay việc dữ, cứu người hay giết người? Nhưng họ đều nín lặng. Bấy giờ Ngài lấy mắt liếc họ, vừa giận vừa buồn vì lòng họ cứng cõi...”* (Mác 3:1-5).

Một lần khác Chúa Giê-xu giận là khi môn đồ ngăn cản người ta đem các em nhỏ đến với Ngài. Kinh Thánh ghi: *“Người ta đem những con trẻ đến cùng Ngài đặng Ngài rờ chúng nó, nhưng môn đồ trách những kẻ đem đến. Đức Chúa Giê-xu thấy vậy bèn giận mà phán cùng môn đồ rằng: Hãy để con trẻ đến cùng ta, đừng cấm chúng nó, vì nước thiên đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy”* (Mác 10:13-14).

Có người nói rằng, người nào không biết giận, điều không thích cũng chấp nhận, điều mình không đồng ý cũng không bày tỏ thái độ hay phản ứng gì, những người đó sẽ không làm nên chuyện. Nhưng từ xưa đến nay biết bao nhiêu anh hùng, vì giận quân ngoại xâm đã đứng lên cứu đất nước, những người bất bình trước những tệ trạng, những điều bất công trong xã hội, đã đứng lên thành lập những cơ quan từ thiện, những hội đoàn hữu ích để cứu người vô tội hay bài trừ những tệ trạng trong xã hội.

Lời Chúa trong Kinh Thánh không cấm chúng ta giận nhưng dạy rằng, chúng ta không nên nhạy giận, không giận lâu và quan trọng hơn hết là khi giận chúng ta cần phản ứng khôn ngoan để không bị ma quỷ lợi dụng, khiến chúng ta nói hay làm những điều gây tổn thương cho anh em mình. Sứ đồ Gia-cơ viết: “*Người nào cũng phải mau nghe mà chậm nói, chậm giận*” (Gia-cơ 1:19) Và Phao-lô viết: “*Vì bằng anh em đang cơn giận thì chớ phạm tội, chớ căm giận cho đến khi mặt trời lặn và đừng cho ma quỷ nhân dịp*” (Ê-phê-sô 4:26-27).

Khi có chuyện buồn phiền cần giải quyết, vợ chồng cần thành thật nói lên sự bất bình hay phiền giận của mình, nhưng phải nói đúng chỗ, đúng lúc và đúng cách. Sau đó cùng đem vấn đề ra bàn thảo với nhau để tìm một giải pháp tốt đẹp. Nếu buồn giận mà che giấu, nan đề sẽ không được giải quyết mà còn có thể trở nên nghiêm trọng hơn và đưa đến tổn hại lớn lao.

2. Đừng phản ứng quá mạnh khiến có những hành động hay lời nói gây tổn thương cho nhau

Tục ngữ Việt Nam ta có câu: “No mất ngon, giận mất khôn.” Câu này hàm ý rằng khi giận chúng ta dễ có những hành động và lời nói thiếu khôn ngoan, làm đau lòng người khác, khiến mối quan hệ giữa chúng ta với người chung quanh bị sứt mẻ, tổn thương, không hàn gắn lại được. Nhất là trong quan hệ vợ chồng, nếu khi giận chúng ta tuôn ra những lời thóa mạ nặng nề, khiến người phối ngẫu bị tổn thương, những tổn thương đó sẽ để lại vết hằn sâu đậm, rất khó xóa nhòa.

Như đã thưa, Lời Chúa không cấm chúng ta giận, nhưng dạy hai điều liên quan đến giận dữ, đó là thứ nhất, **chúng ta phải chậm giận**, tức là đừng nhạy giận, đừng quá dễ giận, gặp chuyện gì cũng giận và thứ hai, **khi giận đừng để cho ma quỷ lợi dụng**. Nói cách khác là, khi có chuyện đáng giận chúng ta có thể giận nhưng phải kèm chế cơn giận, đừng phản ứng quá mạnh, tránh nói hay làm điều gì cho hả cơn giận.

Đây là điều vô cùng tai hại cho tình cảm vợ chồng. Có người khi giận vợ hay chồng thì tuôn ra những lời than van trách móc cay đắng hoặc có những lời mắng chửi thật là nặng nề, đến nỗi khi giải hòa với nhau, phải xin lỗi, phải mang niềm ân hận lâu dài. Người bị mắng mỏ, chê trách, dù bao lâu sau khi nhớ lại

vẫn còn bị tổn thương. Để tránh có những phản ứng quá đáng khi buồn giận, chúng ta cần nhờ Chúa Thánh Linh làm chủ cảm xúc của mình. Người có Chúa Thánh Linh làm Chủ, là người có những mỹ đức: yêu thương, vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, mềm mại và tiết độ.

Trong đời sống hằng ngày, nhất là trong môi quan hệ vợ chồng, chúng ta không thể thiếu những mỹ đức này. Xin Chúa cũng giúp chúng ta ghi nhớ và thực hành lời Kinh Thánh dạy như sau: Sứ đồ Phao-lô viết:

“Anh em nên trừ bỏ hết ... sự thịnh nộ, buồn giận và hung ác... Anh em là kẻ chọn lựa của Đức Chúa Trời, là người thánh và rất yêu dấu của Ngài, hãy có lòng thương xót. Hãy mặc lấy lòng nhân từ, mềm mại, nhịn nhục. Nếu một người trong anh em có điều gì phàn nàn với kẻ khác thì hãy nhường nhịn nhau và tha thứ nhau, như Chúa đã tha thứ anh em thế nào thì anh em cũng phải tha thứ thế ấy” (Cô-lô-se 3:7-13)

(còn tiếp)

Minh Nguyễn

(tinlanh.org)

Cảm tạ Chúa vì đã ban cho chúng ta những người ba, mẹ. Họ là những người không những sinh ra chúng ta mà còn hết sức yêu thương và chăm sóc chúng ta từng chút một.

Vậy thì chúng ta là con cái chúng ta cần phải làm gì cho ba mẹ mình?

(Các bạn nhỏ tô màu thật đẹp bức tranh này để tặng ba mẹ mình nha)

Hãy hiếu kính cha mẹ người, hầu cho người được sống lâu trên đất mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho. (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:12)

Đây là lời mà Chúa muốn dạy cho các em, là con cái phải hiếu kính cha mẹ mình.

Vậy một số việc mà các em có thể làm để thể hiện lòng hiếu kính với cha mẹ là gì?

- a. **VÂNG LỜI** ngay lập tức
- b. Làm cách **VUI VẼ**
- c. Thể hiện sự **TÔN TRỌNG** qua lời nói với ba mẹ
- d. Nói lời **YÊU THƯƠNG** thường xuyên hơn (hãy ôm ba mẹ mình và nói “Con yêu mẹ lắm” , “Con yêu ba lắm”. Chắc hẳn ba mẹ các em sẽ rất là vui ^^)

Đây chỉ là một số việc tiêu biểu mà chị nghĩ ra, chị tin các em đã và sẽ làm được để không những làm ba mẹ vui lòng mà còn làm Chúa của mình vui lòng nữa nha.

Các em đã có quà gì tặng cho ba mẹ mình nhân ngày lễ hiếu kính cha mẹ chưa? Nếu chưa, các em có thể sử dụng những tấm phiếu dưới đây như là những món quà nhỏ cho ba mẹ mình.

Các em hãy cắt những phiếu này ra và tặng nó cho ba hoặc mẹ mình. Và bất cứ khi nào ba mẹ đưa phiếu này lại cho các em, các em cần phải thực hiện những nhiệm vụ đã được ghi trên phiếu ^_^

Lê Vi

“VÉ YÊU THƯƠNG”

COUPON CARD

Đổ rác giúp mẹ

Rửa chén giúp mẹ

Hút bụi giúp mẹ

Massage cho ba/mẹ trước khi đi ngủ

Hát/ chơi nhạc cụ tặng ba/mẹ

Chuẩn bị ăn sáng cho ba/ mẹ

Điều mẹ muốn con làm cho mẹ:

Hãy sử dụng nó khi nào mẹ muốn !!!

Điều mẹ muốn con làm cho mẹ:

Hãy sử dụng nó khi nào mẹ muốn !!!

Điều mẹ muốn con làm cho mẹ:

Hãy sử dụng nó khi nào mẹ muốn !!!

(Các em hãy cắt những phiếu này ra và tặng nó cho ba hoặc mẹ mình. Và bất cứ khi nào ba mẹ đưa phiếu này lại cho các em, các em cần phải thực hiện những nhiệm vụ đã được ghi trên phiếu ^_^)

ĐỒ KINH THÁNH - THÁNG 5&6

Quý độc giả của báo Sức Mới thân mến,

Đã bao giờ các bạn tâm sự với cha của mình chưa? Chắc rằng lúc nhỏ, đối với mỗi người thì người cha trong mắt chúng ta thật to lớn, cha luôn làm được mọi điều. Hễ gặp chuyện gì là kêu cha liền. Vậy bây giờ thì sao? Khi đã trưởng thành rồi bạn còn hành động giống lúc nhỏ nữa không? Chắc là chúng ta cũng đủ khôn lớn để biết rằng có những khó khăn thật lớn mà cha không thể gánh vác thay chúng ta được, có những lúc yếu đuối, ngã lòng, mệt mỏi phải một mình tự trải qua, và cả những bế tắc, bi quan không ai thấu hiểu. Khi rơi vào những hoàn cảnh như vậy, bạn có tìm được ai để giúp đỡ, chia sẻ không?

Bạn có nhớ mình còn một người Cha nữa không? Một người Cha vĩ đại - chính là Đức Chúa Trời toàn năng, không gì có thể làm khó Ngài được. Ngài luôn sẵn sàng giúp đỡ chúng ta.

Cột A là những nan đề của bạn. **Cột B** là những điều Chúa phán với chúng ta cho mỗi hoàn cảnh. Hãy tìm giải pháp phù hợp cho mỗi nan đề của bạn qua Lời Chúa nhé. Và tìm địa chỉ cho các câu Kinh Thánh.

A	B
Điều bạn nói	Điều Chúa nói
1. Không thể	a. Hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các con được an nghỉ
2. Thật mệt mỏi	b. (1) Có ai trong các ngươi lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm một khắc không? (2) Hãy trao mọi lo lắng cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em.
3. Con cảm thấy mình thật nhỏ bé, yếu đuối.	c. Nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội

	cho chúng ta và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác
4. Con cảm thấy bất an	d. Con làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho con. Phi-líp 4:13
5. Con luôn lo lắng và bực bội	e. Sự chi người ta không làm được, thì Đức Chúa Trời làm được.
6. Con không thể tha thứ cho chính mình	f. Ân điển ta đủ cho con rồi vì sức mạnh của ta nên trọn vẹn trong sự yếu đuối.
7. Con không thể làm được điều đó	g. Ta ban sự bình an cho các con.
8. Con luôn thấy túng thiếu, không đủ chi phí cho gia đình	h. (1) Ta sẽ yên ủi các người như mẹ yên ủi con. (2) Ta đã lấy sự yêu thương đời mà yêu người. Ê-sai 66:13, Giê-rê-mi 31:3
9. Con cảm thấy cô đơn, không ai yêu con hết	i. Hãy vững lòng bền chí, chớ sợ hãi, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời con vẫn ở cùng con trong mọi nơi con đi.
10. Con cảm thấy sợ hãi lắm	j. (1) Cha các con biết các con cần dùng mọi sự đó rồi. (2) Nhưng thà các con hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời, rồi mọi sự đó sẽ được cho thêm.

THỜI HẠN 15.06.2019

Bài tham dự đồ Kinh Thánh xin gửi về địa chỉ email của báo Sức Mới :
 sucmoi@ymail.com hoặc gửi trực tiếp cho bạn Liên Nguyễn tại Aarau.

Đáp án bài đố Kinh Thánh tháng 3&4 .2019

Câu 1: I Giăng 2:2

a. cửa lễ

f. vết

g. thương

h. bình an

Câu 2: I Phi-e-rơ 2:24

b. gánh

i. lành bệnh

j. tội lỗi

c. cây gỗ

Câu 6: Mac 10: 45

Câu 3-4-5: Ê-sai 53: 4-6

d. đau ốm

k. hầu việc

l. hầu việc

e. buồn bực

m. giá chuộc

Kết quả :

Tân Nguyên, cô Kim Trang, cô Mỹ Dung, Lê Vi, Chị Bảy, Ái Diễm, cô Huê, Hồng Oanh : 20 điểm

Phạm Tuyết : 19 điểm

Liên Nguyễn

TIN TỨC:

Chúc mừng gia đình anh Lê Hoàng Lân và chị Nguyễn Thị Thanh có thêm thành viên mới, bé trai Lê Louis Việt Anh , sinh ngày 23.04.2019.

Xin Chúa ban ơn và hướng dẫn anh, chị trong việc nuôi dạy các con lớn lên theo đường lối Chúa. Xin Chúa ban phước cho cháu bé luôn được khỏe mạnh và bình an!

THÔNG BÁO

- **Trại Ngũ Tuần tại Les Rasses (VD)**

Từ Thứ Bảy 08.06 đến Thứ Hai 10.06.2019

- **Hội Đồng lần thứ 2 của Liên Hiệp HTTLVN Âu Châu**

từ Thứ Sáu 19.07 đến Thứ Hai 22.07.2019

Địa điểm: Jugendherberge Hannover

Ferdinand-Wilhelm-Fricke-Weg 1

D-30169 HANNOVER

Xin Quý Vị ghi danh từ nay đến ngày 31.05.2019.

Liên lạc ghi danh với MS Ngô Bá Tạo / 079 – 673 44 28

Liên Lạc: Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59

E-mail: sucmoi@ymail.com

www.facebook.com/sucmoi

Tình Yêu Cha Mẹ

Nhạc và lời: Tường Minh

♩ = 62

The musical score is written in 2/4 time with a key signature of two flats (Bb and Eb). The melody is on a single treble clef staff. Chords are indicated above the staff. The lyrics are written below the staff in two lines per measure.

Chords: Cm, Bb, Ab, Gm7, Cm, Bb, Ab, Gm, Cm (nhạc...), Fm, Cm, Fm, Gsus4, G, Cm, Fm, Bb, Gsus4, G, Cm, Fm, Bb, Gm7, Cm.

Lyrics:

Thời gian như cơn gió lướt qua cánh đồng, bao ngày
Thời gian như cơn gió lướt qua cánh đồng, con giờ

thơ ấu nay xa dần. Lời ru xưa mẹ hát mãi
đây lớn khôn nên người. Lòng con sao không nhớ tháng

ghi trong lòng ôi tình yêu lớn lao rộng sâu! Bao gian
năm êm đêm trong vòng tay ấm êm mẹ cha. Bao nhiều

nan mẹ cha giúp con nên người, cho con yêu thương tình đây những mùa xuân.
đêm mẹ cha thức canh nguyện cầu, xin Cha thêm ơn dạy khuyên dắt dìu con.

Giữa thế giới muôn màu, có ánh sáng diệu kỳ soi trong lòng

con tình yêu Thiên Chúa. Sẽ mãi mãi nguyện cầu phước lớn

Chúa tuôn đây xin cho mẹ cha sống vui bình an.

"Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được Sức Mỏi,

Cất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc,

Đi mà không mòn mỏi."

Ê-sai 40 : 31

Địa điểm thờ phượng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieux, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchgemeinde Tablat, Lettenstr. 16,
9008 St. Gallen.

Lưu ý: Ngày và giờ thờ phượng Chúa xin liên lạc với Mục sư.

Địa chỉ : Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin Wilhelm Kutter 49, 2503 Biel/Bienne.

Tel. 032 365 33 36

Natel: 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguon-song.com